

ДОРОГІ НАШІ ЖІНКИ!

Від щирого серця вітаю Вас з Міжнародним жіночим днем 8 березня! Зичу Вам тепла, радості, щастя!

Святкувати цей день стало вже доброю традицією. Та особливо приємна традиція для нас, чоловіків, – висловлювати Вам наше захоплення, наші почуття, говорити теплі слова, які йдуть від самого серця.

Думаю, що не покривлю душою, коли назву Вас найдорожчими, найнадійнішими, найкрасивішими жінками у світі!

За збігом обставин сталося так, що Ваш день, Ваше свято ми відзначаємо навесні. Проте, це і не дивно, адже образ Весни ми сприймаємо як образ красуні-жінки, який приносить світові оновлення, сподівання на краще життя.

Дорогі наші подруги та колеги! Говорити вам слова нашої прихильності та любові можна нескінченно. Та сьогодні, у переддень свята Весни, хочу ще раз побажати міцного здоров'я, радості дитячого сміху і тепла у ваших домівках!

Зі святом Вас, дорогі наші жінки!

Щиро Ваш,

Михайло Згуровський, ректор НТУУ "КПІ"

Віталій Іващенко

Не стомиться душа радіти,
Жіночу бачачи красу.
Які красуні є у світі!
Яке прекрасне розмаїття!
Що їм плітки і пересуд!

Ідуть розкуто, гордовито,
Себе, мов прапор, несучи.
І скільки б не було прожито,
Ми поглядами платим мито,
Хоч цьому нас ніхто не вчив.

Не можна пояснити словами
І науково довести,
Чому краса так править нами
Чарує, радує і манить,
Душі допомога рости.

Вона – і відкриття, і подив,
При ній німієм без причин.
Жіноча краса і врода –
Вінець гармонії природи
І вічна радість для мужчин.

Плунуть роки, залишаючи свій слід в історії. Архіви ще чекають дослідників, щоб повідати про відомих жінок-політехніків, які залишили помітний слід в науці, виробництві чи громадському житті. Та сьогодні маємо гарну нагоду познайомити читачів із нашою сучасницею – невтомною трудівницею і непересічною особистістю – **Ганною Григорівною Власюк**, деканом міжнародного факультету.

Декан нового факультету

"Я виросла на території інституту, – розповідає Ганна Григорівна, – адже тут працювали мої батьки. З дитинства захоплювалася його старовинними спорудами, була знайома з багатьма співробітниками – колегами і друзями батьків". З того

хачів доувівської підготовки? А директором дитячого табору "Маяк", де діти співробітників творчо відпочивають та отримують нагоду розкрити свої таланти в дружній атмосфері взаємопідтримки? Уміла знаходити раду в найзаплутаніших ситуаціях. У чому сила? Без удаваної скромності – у терпінні та багатогранності характеру. А ще в неї були чудові вчителі та наставники, яким завдячує фаховим зростанням.

На запитання кореспондента "КПІ", як їй працюється у переважно чоловічому колективі, Ганна Григорівна відповіла, що традиційна прогресивність КПІ, де до жінки завжди ставились з повагою і визнавали як колегу, сприяє розкриттю можливостей жінки – викладача і вченого. "У чому особливість жінки-керівника? – на мить задумалася співрозмовниця. – Жінка не може бути диктатором. За своєю суттю вона – миротворець. У неї свої "секрети" управління.

жінки, а й стали носіями позитивних знань і вражень про Україну та високого вимогливого рівня освіти в НТУУ "КПІ", що сприяє міжнародному визнанню і нашого університету, і нашої країни.

Зокрема, фахівцям деканату "іноземного" факультету проблем доводиться вирішувати безліч – починаючи від зустрічі в аеропорту тих, хто приїхав до України вперше, організації прийому на навчання, профторентаційної роботи, побуту, адаптації, медичного обслуговування іноземних громадян – студентів НТУУ "КПІ" і закінчуючи культурно-пізнавальними програмами, де вони могли б презентувати свої країни та більше дізнатися про українців. І все це привітно, коректно, але з гідністю, не відступаючи від загальнонавчальних норм і правил. "Відповідальність у нас колосальна. Можна сказати, знаходимося на кордоні, та не з однією країною, а з близько півсотнею, – сміється декан. – Ми намагасмося зробити те, що прагнуть здійснити у цілому світі: створюємо мир та справжні дружні стосунки між людьми різних країн та зовсім різних культур: африканською, азіатською, європейською та слов'янською. І все це на фоні таких швидких змін в нашій країні та у світі".

Г.Г. Власюк

Сила – у досконалості, краса – у гармонії

часу Ганна Григорівна впевнена, що в КПІ працюють чудові, інтелегентні люди, тут толерантний колектив, де збереглися традиції порядності і взаємодопомоги, підтримки у складних ситуаціях і радості за колегу. А ще – самобутність і повна віддача на роботі кожного співробітника – від проректора до аспіранта. Це не змінилося і до сьогодні. Кожне нове покоління приймає такі взаємовідносини і несе їх наступним поколінням.

Тож подальший злет нашої героїні: червоний диплом ФІОТ, аспірантура, захист кандидатської, а згодом і докторської видається цілком логічним для цієї дуже відповідальної і цілеспрямованої жінки. Ганна Григорівна не зупиняється на досягнутому. Вихована в колективі КПІ, вона навчилася бути відкритою, працювати не покладаючи рук, саме робити з любов'ю. Можливо, саме з жартами, неперевіреними витівками і гарячими науковими дискусіями, які пам'ятає з дитинства, Аня увірнула в себе дух інституту. І, вочевидь, саме тому почувалася тут як дома.

Тим більше, що працювати доводилося не лише на викладацькій чи науковій стезі. Чого варті три роки, коли Г.Г. Власюк працювала відповідальним секретарем приймальної комісії НТУУ "КПІ", коли тільки формувалися рішення про проведення дострокових іспитів для слу-

Вона допоможе, посміхнеться, скаже тепле слово, знайде в кожному його творчому жилку і непомітно підведе людину саме до того, чим тій хочеться займатися. Це, мабуть, і є особливість успішного жіночого керування – у здійсненні мрії кожного. А коли всі займаються улюбленими справами, і люди стають привітнішими, і колектив згуртованим, і робота виконується швидше і ефективніше, з самовіддачею, з душею".

Нині у Ганни Григорівни є улюблена робота, що стосується комп'ютерного моделювання, на кафедрі інженерної графіки, зустрічі зі студентами, з якими цікаво працювати і спілкуватися, і численні турботи, пов'язані з навчанням і побутом іноземних студентів НТУУ "КПІ". Про це декан Власюк розповідає докладно й охоче.

Щиро раді гостям

НТУУ "КПІ" постійно розширює і нарощує міжнародні зв'язки. І не лише з науково-освітніми інституціями розвинутих європейських країн, а й з державними установами і навчальними закладами Азії та Африки. Своє завдання управління міжнародних зв'язків університету вбачає не лише в тому, щоб представники іноземних країн отримали якісну й сучасну освіту та змогли потім провадити наукову, виробничу та викладацьку діяльність у себе на бать-

житках, що стримує збільшення кількості іноземних студентів, і це завдання не може бути вирішено водночас, оскільки потребує сприяння та відповідного планування.

Жити треба творчо

Якщо жінка зробила непогану професійну кар'єру, як правило, її вважають нещасливою в особистому житті. Але це не про Ганну Григорівну. Сім'я у неї склалася рано. Перша дитина з'явилася ще в студентські роки. Друга – коли писала кандидатську. Звідки час на родину? "Спілкування, – вважає досвідчена матуся, – має бути творчим, нести позитивні емоції й не залишати часу на байдикування". Її діти отримали гарну освіту (в КПІ!), стали самостійними, торують свою життєву дорогу. "Чим більше сил і часу віддаш їм у дитинстві, тим спокійніше і впевненіше почуватимешся в майбутньому, – розмірковує Ганна Григорівна. – Головне, дати їм можливість виявити себе, розкритися. Звичайно, швидше і простіше зробити щось самому, аніж спостерігати за невмілими намаганнями свого "чада". Як правило, у родині, де поважають одне одного, завжди можна досягти порозуміння".

На запитання, чи не чути іноді від дітей нарікання, що батьки "відстали" від життя, Ганна Григорівна лише посміхнулася: "Та що ви, це – не про мене. Мені все цікаво. Продовжую вчитися щодня. Навіть намагаюся викроїти час на вдосконалення англійської та на волейбол, з яким не розстаюся із студентських років. А ще дуже люблю подорожувати. Це так важливо знайомитися з різними людьми, їх уподобаннями, традиціями, відносинами. Щоразу це відкриває для мене новий світ і вчить дивуватися прекрасному, що є в маленьких радощах життя".

Час, вперед!

Ганна Григорівна Власюк – одна із наших сучасниць, кому подобається жити в теперішній час. Адже відбувається стільки змін, позитивних, як вважає пані професор, з'являється стільки нового. Наша країна дуже швидко входить у міжнародну спільноту, ми занурюємося в невідомий і цікавий світ. Робота з іноземними громадянами дозволяє відчувати, пізнати особливості різних народів і націй, знайти спільні з ними інтереси і разом працювати.

А ще Ганна Григорівна дуже пишається, що працює саме в НТУУ "КПІ", який не залишає позицій флагмана вищої технічної освіти в Україні. Пані професор вважає, що історичні традиції, наукові напрацювання і нинішні співробітники цього поважного навчального закладу є унікальним базисом для створення дійсно міцних та розвинутих стосунків на міжнародному рівні.

Спілкувалася Н. Іваненко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Розповідає декан міжнародного факультету**

2 **Спілка жінок НТУУ "КПІ"**

Дорогим трудівницям

У відділі кадрів

3 **Королева КПІ**

Жінки в одностроях

Гордість ІЕЕ

Журналістка, спортсменка...

4 **Дівчата найкращої групи**

Триатлоністки з КПІ

"Я тебе кохаю"

Куточок поезії

У вересні 2000 року на найбільшому за всю історію людства форумі голів 189 держав світу – Саміті тисячоліття Організації Об'єднаних Націй – була прийнята Декларація тисячоліття ООН. В Декларації сформульовано вісім Цілей в галузі розвитку людства, а саме: ліквідація крайньої убогості та голоду; забезпечення загальної початкової освіти; підтримка рівності між чоловіками і жінками та поширення прав і можливостей жінок; скорочення дитячої смертності; покращення охорони материнства; боротьба з ВІЛ/СНІД, малярією та іншими захворюваннями; забезпечення екологічної стійкості; формування глобального партнерства в цілях розвитку. Підкреслюється, що підтримка рівності між чоловіками та жінками, підвищення по-

тосування спеціальних тимчасових заходів, спрямованих на усунення дисбалансу між можливостями жінок і чоловіків реалізувати рівні права, надані їм Конституцією і законами України”.

Згідно зі статтею 7 розділу II Закону до організації, наділених повноваженнями у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, відносяться, зокрема, об'єднання громадян, які сприяють збалансованому представництву статей Закону в управлінні та прийнятті рішень. Стаття 18 розділу III Закону передбачає, що при складанні колективних договорів вони “мають включати права та можливості жінок і чоловіків, із зазначенням строків реалізації відповідних положень”. Стаття 24 розділу IV Закону

денні культурних заходів у клубах “Сучасниця”, “Літературна вітальня”, проєкті “Дівчина-лідер” та інших. Проводились семінари з гендерних проблем (для голів громадських організацій та ділових жінок Солом'янського району), зустрічі видатних жінок району та жінок-членів Спілки жінок НТУУ “КПІ” на базі ПІСА. Члени президії Спілки жінок брали участь та виступали з доповідями на виїзних семінарах спілки жінок Солом'янського району. Здійснювалася підтримка мистецьких талантів членів Спілки жінок НТУУ “КПІ”, надавалася гуманітарна допомога ветеранам праці, пенсіонерам; було організовано вибірково медичне обстеження жінок-співробітниць та студенток університету тощо.

Але за роки існування спілки відбувалися природні зміни в особовому складі спілки; на новому законодавчому рівні визначаються основні напрями державної політики щодо гендерних проблем, гендерно-правової експертизи,

Спілка жінок НТУУ “КПІ” – нові обрії діяльності

Засідання Президії Спілки жінок НТУУ “КПІ”

тенціалу й активності жінок є стрижневою передумовою успіху в досягненні всіх цілей у галузі розвитку людства. Ключем до досягнення цілей є національна відповідальність на рівні урядів і громад.

Визначений у 1996 році в Основному Законі України – Конституції принцип рівноправності жінок і чоловіків свідчить про вихід Української держави і громадянського суспільства на європейський і світовий рівень розв'язання гендерних проблем. Конституційне закріплення захисту прав жінки, які є невід'ємною частиною загальних прав людини, конкретизуються в законах, кодексах, концепціях, програмах, інших нормативних актах, зокрема в Законі України “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків”, що набрав чинності 1 січня 2006 року. Метою закону “є досягнення паритетного становища жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства шляхом правового забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, ліквідації дискримінації за ознакою статі та за-

передбачає, що “особи, винні в порушенні вимог законодавства про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, несуть цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно із законом”.

У березні 2001 року в нашому університеті була створена Спілка жінок НТУУ “КПІ”, членами якої є жінки-співробітниця та студентки університету. За час існування цього об'єднання відлагоджено комунікативні зв'язки зі спілками жінок України, Києва, жіночими організаціями районів міста Києва; Українською асоціацією “Жінки в науці та освіті”; Спілкою “Ділових жінок міста Києва” тощо. Спілка жінок НТУУ “КПІ” діє у безпосередньому контакті зі Спілкою жіночих організацій Солом'янського району. Члени спілки достойно презентували НТУУ “КПІ” на районному, міському, всеукраїнському та світовому рівнях, наприклад, на Європейському конгресі жінок (м. Київ, 2004 рік); мають нагороди за активну громадську діяльність від Солом'янської районної ради, міської ради м. Києва. Члени спілки брали участь у прове-

механізмів забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Тому Спілка жінок НТУУ “КПІ” вважає своїм обов'язком привести свою діяльність у відповідність до вимог часу. А саме: затвердити “Статут спілки жінок НТУУ “КПІ” в новій редакції відповідно до чинного законодавства; розширити склад президії спілки за рахунок нових членів у зв'язку з розширенням сфери діяльності відповідно до потреб часу; визначити шляхи подальшої діяльності спілки та інше.

28 лютого цього року відбулося розширене засідання президії Спілки жінок НТУУ “КПІ”, на якому було обговорено ці питання та прийнято рішення про скликання Конференції Спілки жінок в першій декаді квітня 2006 року.

Щиро вітаємо жінок університету зі святом, зичимо всім успішних гараздів і запрошуємо до співпраці.

За інформацією звертатися за телефоном: 241-68-32 до Маториної Тетяни Анатоліївни.

Президія Спілки жінок НТУУ “КПІ”

ДОРОГИМ ТРУДІВНИЦЯМ

Коллектив виробничо-експлуатаційного комбінату

Коллектив виробничо-експлуатаційного комбінату НТУУ “КПІ” щиро вітає всіх жінок зі святом весни – 8 Березня! У ці сонячні радісні дні прийміть найтепліші побажання здоров'я, успіхів у роботі, достатку та благополуччя.

Щоб у кожній оселі було затишно і тепло від сімейного щастя. Щоб лунав дзвінкий дитячий сміх і ніщо не засмучувало.

Є багато свят, але лише жіночий день присвячений Весні, бо тільки жінкам підвладно створити весня-

не свято. Так будьте добрими, милими і щасливими, любі жінки, завжди посміхайтесь. Одним словом, будьте такими, як і належить бути Весні.

Приміть наші поздоровлення!
В міжнародний жіночий день!
Пусть будет ваше настроение
Всегда цветущим, как сирень.

Пусть будет жизнь прекрасна ваша,
И дети счастливы всегда,
Пусть дом ваш будет полной чашей!
Удачи, счастья и добра!

П.В.Ковальов,
головний інженер НТУУ “КПІ”

У ВІДДІЛІ КАДРІВ

Нещодавно на відповідальну посаду заступника начальника відділу кадрів на прохання та за рекомендацією колективу було призначено Лідію Петрівну Андрійчук (на фото справа), яка вже понад 25 років працює в НТУУ “КПІ” інспектором навчально-допоміжного персоналу і, за сумісництвом, юристом.

Завжди привітну, доброзичливу, усміхнену і, водночас, зосереджену Лідію Петрівну шанують і поважають її підлеглі, співробітники університету за її уміння розбиратися у складних ситуаціях, що потребує неабиякої кваліфікації та відповідної освіти. Саме тому під час роботи в КПІ Лідія Петрівна заочно закінчила Чернігівський юридичний технікум, а зараз навчається на 4-му курсі факультету правознавства нашого університету.

Отже, у переддень свята 8 Березня дозвольте, шановна Лідіє Петрівно, подякувати за Вашу відданість справі, за той настрій бадьорості і працьовитості, який Ви створюєте в колективі відділу кадрів.

Ю.Москаленко

Жінки у студмістечку

В Україні з давніх-давен заведено шанувати і цінувати жінку-матір, жінку-трудівницю. А вже в нашій країні жінка – берегиня, втілення досконалості, любові й турботливості. Ми пишаємося представницями прекрасної статі, які прославляли Україну, починаючи від княгині Ольги і королеви Анни Ярославни і закінчуючи нашими сучасницями. Для всіх українців свято 8 Березня стало святом жіночості, краси, чарівності.

Жінки у студмістечку складають більшу і кращу частину нашого працьовитого колективу. Це завдяки їх увазі й турботі студенти в гуртожитках можуть зручно влаштувати свій побут і дозвілля.

Любі наші жінки, співробітниця і студентки нашого славетного університету! Прийміть найщиріші привітання зі святом весни!

Дозвольте подякувати Вам за ту любов, турботу та доброту, яку Ви даруєте нам кожного дня. Ви наповнюєте наше життя коханням і радістю, зігріваєте теплом душі.

Щиро бажаю Вам міцного здоров'я, весняного настрою, жіночого щастя, злагоди в сім'ї, кохання, нехай Ваші уста завжди прикрашає посмішка!

Олександр Іщенко, директор студмістечка

З першими подихами весни, із пробудженням природи приходить до нас жіноче свято. Разом з колективом університету це жіноче свято зустрічає і колектив бібліотеки університету – колектив переважно жіночий.

Багато зусиль докладають працівниці відділу навчальної літератури бібліотеки, щоб найкраще, диференційовано обслужити студентів університету всіх факультетів і форм навчання. Сумлінно працюють співробітниця відділу соціально-економічної і художньої літератури.

Значну допомогу в добір літератури науковцям, викладачам, студентам старших курсів і співробітникам університету надають працівниці відділів науково-технічної періодики, науково-технічної і технічної документації. До речі, цього року на абонементі науково-технічної літератури і в читальному залі буде введено автоматизований облік виданих документів користувачам за допомогою штрих-кодової технології.

Вагомий внесок у справу поповнення бібліотечних фондів, в організацію електронного каталогу, електронної бібліотеки роблять працівниці відділу комплектування, наукової обробки документів та організації каталогів. Через їх руки щорічно проходить більше 40 тисяч видань і документів. Важливу роботу проводять співробітниця відділу

інформатизації суспільства неможливо уявити діяльність бібліотеки. Це безкоштовний доступ усіх читачів до Інтернету в читальних залах, електронна пошта. Спеціальний день – п'ятниця – для аспірантів. Це і користування повнотекстовими базами даних EPSCO, Springer, IEE, Ліга-закон і іншими базами даних, доступ до баз даних інших бібліотек і інформаційних центрів.

Особливо сумлінно працюють співробітниця бібліотеки: Т.В.Безрукова, Т.Д.Білецька, С.М.Богомол, С.П.Боженко, В.М.Волинець, І.Г.Киреева, С.М.Кириленко, М.К.Копійковська, М.А.Корінець, Ю.О.Кравченко, В.М.Покотило, О.Є.Полов'ян, Г.Г.Ряжева, О.П.Слесарева, Н.О.Трофімова та багато інших. Багато бібліотечних співробітниць відзначаються і сумлінною працею, і активною участю в громадському житті – це: Г.П.Межевич, Н.В.Рог, С.О.Зуєва, З.Д.Стерехова, С.Г.Баландіна, М.С.Аверкієва та інші.

У цілому заслуговують похвали всі жінки – члени колективу бібліотеки. Хочеться побажати нашим трудівницям бадьорого весняного настрою, доброго здоров'я, успіхів і великого щастя.

В.Г.Дригайлло,
директор бібліотеки

Я Вас вітаю!

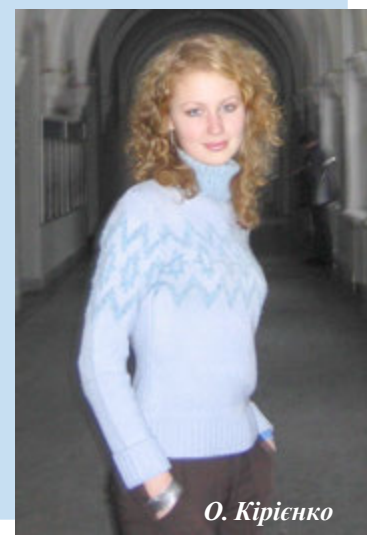
Працівниці відділу навчальної літератури бібліотеки

Слово "королева" зазвичай асоціюється з поважністю й недосажністю. Мантія, карета, палац з почесною вартою... У королеві КПІ всього цього немає. Зате вони – найвродливіші й найталановитіші дівчата нашого університету. Наша розповідь саме про таку "коровану особу" – студентку ПБФ Олену Кірієнко – "Королеву КПІ – 2005".

Навчається Олена на 4-му курсі (гр. ПК-21) за спеціальністю "Прилади й системи неруйнівного контролю". Та, окрім інженерної освіти, її цікавить... все на світі! Цілеспрямованість й енергійності дівчини можна позаздрити. Як зізналася Олена, їй хочеться спробувати якомога більше в житті (звісно, хорошого). До того ж, вона – староста своєї групи, але не забуває і про ПБФ в цілому: різноманітні культурно-масові заходи – це до неї. Власна непосидючість інколи втомлює, але це присматрає, коли відчуваєш життя у всій його різнобарвності.

З дитячих років Оленка співає, це – її пристрасть. Спочатку вона закінчила музичну школу, потім уже в університеті виступала у вокальному ансамблі "Сьоме почуття", а зараз співає у рок-групі. Який? Дівчина, загалом поспішаючись, відповіла, що скоро ми про це дізнаємось, а точніше, почесмо.

Їй легко даються точні науки, також вона володіє англійською мовою, пише вірші, виконує під гітару авторські пісні, грає на фортепіано, займається східними танцями, захоплюється графікою. І це далеко не повний

О. Кірієнко

Королева КПІ

вокальні й дизайнерські здібності (всі костюми вона робила власноруч). Чи очікувала на перемогу? Олена зізналась, що це стало для неї приємним сюрпризом, адже суперниці були дуже достойні. Насамперед вона хотіла порадувати близьких їй людей, а в нагороду отримати їхню радість і оплески.

Життя "Королеви КПІ – 2005" після конкурсу не змінилось, і симптомів "зоряної хвороби" вона в себе, на щастя, не виявила. Можливо, тому, що з'явилися вже інші цілі й пріоритети. Незабаром Олена планує отримати другу вищу освіту: економічну або музичну. Ось така дилема.

Олена дуже проста й цікава в спілкуванні, вона з радістю ділиться своїм позитивом і енергією з оточуючими, а привітна щира посмішка не залишить нікого байдужим. Такою й має бути студентська королева.

Майя Заховайко

перелік її захоплень! "Жаль, що не можна бути в кількох місцях одночасно", – посміхається Олена.

На "Міс ПБФ" вона потрапила випадково: хотіла організувати цей конкурс, а натомість – стала учасницею. Підготовка до "Королеви КПІ" дала Олені можливість виявити

Переважає більшість дипломних проектів, що їх виконують політехніки, має прикладну спрямованість, затребувана виробництвом та іншими сферами життя.

опанувала в університеті лазерні технології. І одного дня, коли безпосередньо зіткнулася з безсилля витчизняної медицини, задалася питанням: чи можна набути знання ви-

розробила унікальний метод лазерного нагрівання, що дозволяє регулювати розподіл температури по глибині. Простіше – можна зруйнувати хворі клітини в глибині біотканини (приміром, глибина до 40 мм, температура – до 60°C), а на поверхню опіку не буде (температура – 37°C), і навпаки.

Тільки перерахування того, що виконала студентка, займає чимало друкованої площі, а все ж це потрібно було проробити не раз і не двічі, щоб упевнитися в результаті. Для обчислення коефіцієнтів поглинання і розсіювання, а також оптичної анізотропії різних біотканин (печінка, картопля, яєчний білок, м'язова тканина) дипломниця розробила оригінальну методику. Тепер достеменно відомо, як глибоко проникає випромінювання в різних тканинах при заданому режимі роботи установки. Студентка також розробила математичну модель процесу взаємодії випромінювання з будь-якою пошкодженою тканиною (наскільки глибоко проникає промінь і які це приносить наслідки).

Заслужено отримавши відмінну оцінку на захисті, схвальні відгуки керівників проекту та фахівців з Інституту нейроонкології, нині випускниця зачурена відсутністю спонсорської підтримки для продовження досліджень, але не втрачає надії.

Записала Н.Вдовенко

Віра не втрачає надії

В. Аршан

Віра Аршан, випускниця кафедри лазерної технології, конструювання машин та матеріалознавства (ЛТКМ),

користати, приміром, для лікування людей від інфекційних хвороб чи навіть раку.

Під керівництвом професора Л.Ф. Головка на кафедрі ЛТКМ уже не один рік досліджували методи опромінення біотканин. Адже лазерні прилади порівняно з іншими фізіотерапевтичними засобами мають ряд переваг, оскільки дозволяють дозовано безконтактно подавати енергію в локальні ділянки біотканин.

Тож на кафедрі зібрали установку. Магістр попереднього випуску Косташ Сергій почав працювати за цією темою, а потім і Віра продовжила, як то кажуть, днювати і ночувати в лабораторії. Вона експериментально дослідила процес поглинання та розсіювання лазерного випромінювання з урахуванням особливостей оптичних і термічних властивостей тканин, виконала математичне моделювання процесу лазерного нагрівання,

О. Можаровська

Олена Можаровська – стипендіатка Верховної Ради. Магістр 5-го курсу ІЕЕ вчиться на "нежіночий" спеціальності "Електромеханічне обладнання енергосмних виробництв", та їй це подобається.

Любов до техніки прокинулася у неї ще в дитинстві. Її тато за фахом механік, і дівчинка із задоволенням "бавилась", розбираючи з ним різні техпристрої, збирала меблі. Паралельно з таким незвичайним для дівчини захопленням, Олена ходила в художню школу, деякий час співала в хорі, танцювала. Та вступаючи до вузу, без вагань обрала інженерну спеціальність.

За роки навчання в КПІ Олена активно брала участь у дослідницькій роботі кафедри: посіла третє місце в олімпіаді з математики, під керівництвом доц. В.М.Сліденка працювала над створенням інтерактивної комп'ютерної експертної системи для впровадження в навчальний процес за курсом "Моделювання електромеханічних систем на ЕОМ", а також писала наукову

роботу "Розробка системи розподілу рідини в антифазних гідроударниках" під керівництвом О.М.Терентьєва. Це була важка робота, але науковий пошук і задоволення від його результатів того варті.

Наука – це святе, але студентське життя цікаве й своїм дозволянням. Нещодавно Олена разом зі своєю групою їздила в Трускавець і Львів – захотілося помандрувати. Взагалі ж, вона любить активний відпочинок, і якщо випадає вільний час (а таке останнім часом трапляється вкрай рідко), – із задоволенням грає у волейбол, катається на ковзанах чи просто весело проводить час з друзями.

Після закінчення університету Олена хоче отримати другу вищу освіту, пов'язану з економікою чи системним аналізом. Можливо, вона обере ШСА.

Майя Заховайко

Журналістка, спортсменка і просто красуня

К. Білоконь

Її ім'я постійно з'являлося на шпальтах нашої газети. Завдяки цій кореспондентці читачі "Київського політехніка" останні три роки дізнавалися про спортивне життя НТУУ "КПІ". Знайомтесь: студентка ФФВС, стипендіатка Верховної Ради, журналістка-активістка і просто красива дівчина – Катерина Білоконь.

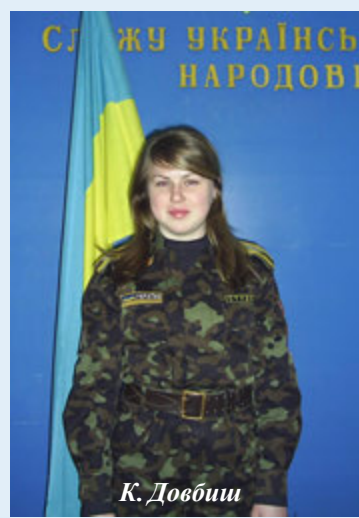
З КПІ і спортом Катя потоваришувала ще з перших класів. Випадково потрапивши на змагання зі спортивно-аеробіки, маленька школярка зацікавилася цим видом спорту. Батьки спочатку думали, що це – просто дитяча забаганка, яка швидко минеться, набридне, але дівчинка так захопилася, що з 3-го аж по 11 клас займалася аеробікою в клубі "Талісман" при НТУУ "КПІ". Стала чемпіонкою Києва та України з цього виду спорту і навіть отримала звання кандидата в майстри спорту. Активний спосіб життя аж ніяк не вплинув на успішність у школі – Катерина закінчила школу із золотою медаллю. Куди піти вчитися? Їй хотілося вивчати медицину і продовжувати займатися спортом. Дізнавшись про кафедру на ФФВС "Фізична реабілітація", де поєднувалися обидва її захоплення, вона обрала КПІ, спортзал якого став другою домівкою за роки тренувань в "Талісмані".

Студентське життя дівчини – активне й насичене. Її призначили старостою групи, та для неї це не стало тягарем: група виявилася дружною й "слухняною". На 3-му курсі Катя завітала одного осіннього дня до нашої редакції і запропонувала надрукувати свої "спортивні" статті. А вже через кілька місяців стала "власним спортивним кореспондентом" газети.

Окрім навчання й роботи, вона ініціювала створення й випуск газети на ФФВС "ВВВ.КПІ.СПОРТ", брала участь у конференціях за спеціальністю "Фізичне виховання", займаючись в театральному гуртку, деякий час цікавилася режисурою, надсилаючи свої статті до різних газет... Ось таке невгамовне й цікаве життя у цієї дівчини. А у 2005 Катерина Білоконь стала ще й стипендіаткою Верховної Ради.

Зараз Катя навчається на 5-му курсі і паралельно отримує другу вищу освіту в КНУ ім. Т.Г.Шевченка за спеціальністю "Міжнародна журналістика" (любов до пера й досвід роботи в нашій газеті підштовхнули її до цього вибору). Ця справа їй дуже подобається, і, не виключено, що в майбутньому Катерина писатиме про спорт чи ще якимось чином поєднає свої захоплення.

Майя Заховайко

К. Довбиш

ЖІНКИ В ОДНОСТРОЯХ

Так повелось у природі: жінка оберігає домашнє вогнище, а чоловік – захищає й охороняє його. Та трапляється, що берегині перебирають на себе "чоловічі обов'язки". Так, у ВПТ є чимало представниць прекрасної статі як серед курсантів, так і серед співробітників. Вони навіть обіймають відповідальні посади. Та де б не служили чи не працювали жінки в погонях, вони завжди дисципліновані, акуратні, чітко виконують свої обов'язки і є прикладом для підлеглих. Сьогоднішня розповідь – про деякого із армійських чарівниць.

Капітан **Тетяна Висоцька** – із династії військових. Обізнана фахівець, вона обіймає посаду начальника відділення кафедри, займається обслуговуванням та експлуатацією техніки зв'язку. Капітан **Катерина Лукіна** – випускниця ВПТ 2000 року. Нині працює заступником начальника Центру автоматизованих систем управління. Це саме "через її руки" надходить до інституту вся інформація.

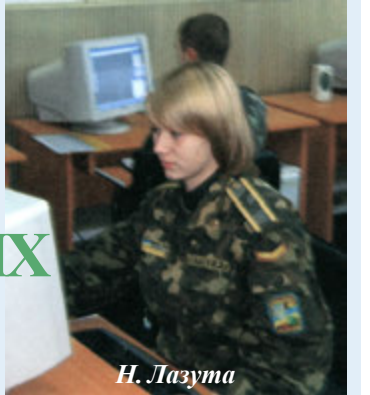
Відмінниця навчання **Катерина Довбиш** є прикладом для одногрупників. Вона старанно опанувала професію зв'язківця і мріє служити в реформованій українській армії.

Далеко не всі юнаки можуть перевершити **Юлію Дзюбак** у влучності стрільби. Витримана, уважна, вона артистично вціляє в середу мішені.

А з першокурсницею **Наталією Лазутою** хлопці навіть побоюються знайомитися. Судить самі: кандидат у майстри спорту з дзюдо і самбо – таку не часто зустрінеш. Одногрупники поважають Наталю і вибрали її головою профбюро 2-го факультету. Тож обов'язків у дівчини додалося, але вона намагається всюди

встигнути і зробити всі справи до ладу.

Будь-яка розповідь про старшого офіцера **Тетяну Георгіївну Шибицьку** буде лише блідим відображенням її особистості. Самобутня, яскрава, енергійна і дуже відповідальна – їй можна доручити будь-яку справу і не турбуватися про виконання. Буде зроблено чітко, якісно і в строк. Служба у збройних силах – то сімейна традиція. Тож коли довелось робити вибір: ким бути – довго не роздумувала. Адже вільно почував-

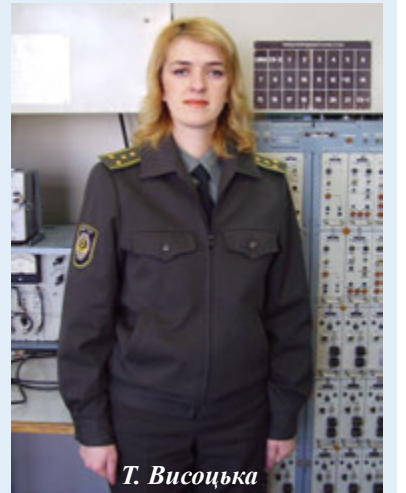
Н. Лазута

лася в чоловічому оточенні й "чоловічий" справи.

Майор Шибицька очолює відділ соціальних питань. Усіма серйозними і дрібними проблемами студентів інституту – побут, виховання, дозвілля, відпочинок – опікується саме Тетяна Георгіївна. І в роботу вона привносить "жіночу" складову. На дверях її кімнати немає таблички із зазначенням прийомних годин. Приходять усі, хто потребує допомоги, поради чи, можливо, розради.

К. Лукіна

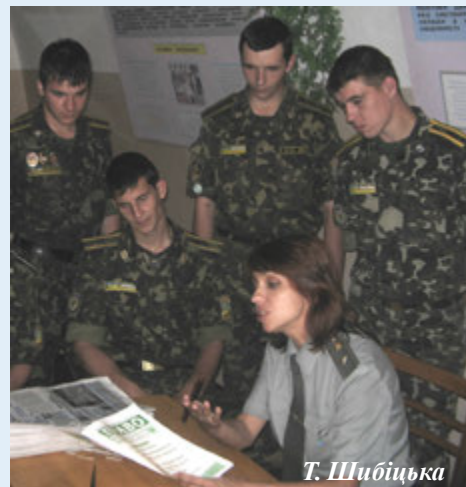
Т. Висоцька

Вона пам'ятає про всі обіцянки і поточні справи. Допомога мало-

забезпеченим, культурне та спортивне дозвілля – є до чого докласти руки. Головне, міркує Тетяна Георгіївна, кожен, хто звертався до неї у справах, отримав допомогу чи раду.

"Суто жіночий підхід до справи" – усміхнеться скептик. Ні, людяний – зацікавлений і доброзичливий. Бо саме душевного тепла і чуйності не вистачає часто в нашому заформалізованому й зарегламентованому світі.

Записала Н.Вдовенко

Т. Шибицька

точно вціляє в середу мішені.

А з першокурсницею **Наталією Лазутою** хлопці навіть побоюються знайомитися. Судить самі: кандидат у майстри спорту з дзюдо і самбо – таку не часто зустрінеш. Одногрупники поважають Наталю і вибрали її головою профбюро 2-го факультету. Тож обов'язків у дівчини додалося, але вона намагається всюди

Ю. Дзюбак

ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

8 Березня – одне із найулюбленіших нами свят. Протягом багатьох років свято, що оспівує жінку, її красу, ніжність та любов, дещо змінювалося і трансформувалося у різні суспільно-політичні форми.

Ще в Давньому Римі існував день жінок. У цей день вільно народжені жінки, які були одружені, отримували дарунки від своїх чоловіків і були оточені коханням та увагою. Рабіням дозволялось відпочивати. Кожна благородна римлянка вдягалася у найкраще вбрання й йшла до храму Вести – богині домашнього вогнища.

У середині XIX століття жінки почали виборювати свої права. Так, 8 березня 1857 року в Сполучених Штатах Америки жінки, які працювали на текстильних фабриках Нью-Йорка, пройшли маршем вулицями міста з протестом проти низької зарплатної плати та поганих умов праці. Після цієї події у цей день – 8 березня – у США ще неодноразово проводилися мітинги й акції протесту жінок з вимогами рівноправ'я.

8 березня 1910 року відбулася подія, добре відома всім з історії. Це рішення II Міжнародної конференції жінок-соціалісток, що проходила в Копенгагені, про щорічне святкування 8 березня – Дня солідарності трудящих жінок усього світу в боротьбі за рівноправ'я з чоловіками.

Сучасне святкування 8 березня майже втратило соціально-політичне забарвлення і набуло гендерного змісту. Жінки за довгі роки боротьби досягли рівноправ'я і гідно нарівні з чоловіками працюють у всіх галузях та займають високі посади.

О. Іщенко

Зі святом, любі жінки!

Медичний персонал студентської поліклініки

Студентська поліклініка – це сучасний лікувальний профілактичний заклад де працює близько 70 співробітників, зауважу, що 95% з них – жінки.

З нагоди Міжнародного жіночого дня 8 березня дозволяється щиро привітати Вас і побажати щастя, натхнення і життєвої наснаги.

Особливо хочеться відзначити жінок-ветеранів, які не один десяток років працюють у студентській поліклініці.

Це лікарі: Н.М.Гайдаренко, М.Б.Дмитренко, О.П.Валевська; медичні сестри: О.А.Лукашук, О.Ф.Соколова, О.М.Савенко та багато інших.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, успіхів та здійснення всіх ваших бажань.

М.Шамрдак, зав. поліклініки

“Я тебе кохаю”

На різних мовах освідчення в коханні зачаровує й окрилює серце. Іноді для незвичного слуху це може здатися дивним або не дуже романтичним. Але за змістом це означає те ж саме. Це, як якийсь фізичний закон записати в скалярній, векторній, тензорній чи в іншій формі. Тут будуть присутні різні поняття, різний вигляд, різні межі дії закону, але фізична сутність буде незмінною, інваріантною. Тобто, математика – це логічна мова, а її різні формалізми – це різні мови, виражені через певні оператори.

Для прикладу розглянемо в розмовній мові наше ніжне і приємне “я тебе кохаю” і звичне російське “я тебя люблю”. Кохати можна лише дівчину, жінку. Любити ж можна дівчину, жінку, пиво, футбол та інше. Як бачимо, в одному випадку існує однозначність, звужені межі понять, в іншому – широкі межі й невизначеність. В одному випадку при взаємних почуттях наступає те, що зветься одруженням, в іншому те ж саме називають законним шлюбом.

Оскільки студенти молоді люди, студентська гамірна сім'я різномовна і освідчення в коханні для них є питанням актуальним, пропонується словничок, де наше бентежне “я тебе кохаю” звучить мовами інших народів так (мелодика мови і вимови не врахована):

- абхазі: “Сара бара бзія бзой”;
- арабі: “Ана нахібк” “Ана ахабеки”;
- англійці: “Ай лав ю”;
- білоруси: “Я цябе кахаю”;
- грузини: “Ме шен міввархар”;
- євреї: “Ат охедет омка” (іврит); “Об одіх либ” (ідіш);
- естонці: “Ма армастан сінд”;
- іранці: “Дусепт дарам”;
- іспанці: “Йо те амо”;
- італійці: “Міа море”;
- китайці: “Уо ай ніс”;
- в'єтнамці: “Ань ййоу Ем” (чоловіки); “Ем ййоу Ань” (жінки);
- німці: “Іх лібе діх”;
- росіяни: “Я тебя люблю”;
- румуни: “Любеск”;
- тунісі: “Енхебек”;
- турки: “Бен сана севийорум”;
- таджики: “Ман туру дусіт медорам”;
- угорці: “Сертелек”;
- узбеки: “Ман сени севоман”;
- фіни: “Ракастан сінуа”;
- французи: “Жо тем”;
- чехи: “Мам те рад”;
- японці: “Аната ва дай ску дес”.

П.Т.Левківський, доцент

По-перше, повідомляємо, що в нашій групі дівчат удвічі більше, ніж хлопців – це явище має як позитив, так і негатив. Наші дівчата у процесі навчання розділились (умовно) на певні групи за смаками. Та спільною рисою для всіх них є прагнення навчатися – точніше самовдосконалюватись. Ми переконані, що кожній нашій одноклассниці цікаво в університеті, і опановують вони саме ту спеціальність, яку обрали при вступі.

З нашими дівчатами цікаво спілкуватись, адже кожна з них – це особистість. І якщо одна не зможе тебе вислухати, дати пораду, то це обов'язково зробить інша. Наші одноклассниці охоче допомагають у вирішенні проблем з навчанням, домашніми роботами,

лабораторними, рефератами, курсовими...

Хочемо зробити прогноз, що базується на висновках, які ми зробили під час спілкування зі своїми колегами: пройде ще декілька років і серед розробників економічних програм нашої країни можна буде помітити кількох з них.

З нашими дівчатами цікаво спілкуватись – на наше здивування – не лише про моду, кіно чи кулінарію, але й на більш чоловічі теми: політика, бізнес, навіть футбол... І в ході цих дискусій у дівчат можна багато чому навчитися.

Зауважимо, що наші одноклассниці більш організовані – майже всі спільні культурні заходи організову-

Дівчата найкращої групи

ють дівчата – нам інколи буває соромно перед ними за нашу чоловічу незграбність і нерішучість.

Звичайно, наші дівчата дуже різні: хтось кра-

ще розуміє економіку, хтось політику, одна розбирається в мистецтві, інша – в музиці. Нам дуже приємно, що ми навчаємось поряд з такими подругами, які щодня дарують посмішки, жарти, приємні розмови, взаєморозуміння.

Але... в деяких випадках буває дуже складно, коли тебе запитують, запрошують, лають одразу 5-7 дівчат.

Мабуть, це є єдиний їх мінус!!!

Зі святом, дорогі колеги!

Хлопці гр. УЕ-31, ФММ

Тріатлоністки з КП

На Олімпійських іграх 2008 року в Пекіні втретє буде представлений відносно новий вид спорту – тріатлон. Дистанції у класичному тріатлоні – це 3,8 км плавання, 180 км велосипедні шосейні перегони і 42 км біг. Жінки нарівні з чоловіками долають спортивну дистанцію. В програмі олімпійських ігор довжина дистанцій дещо змінена, для зручності проведення комплексних змагань – це 1,5 км плавання, 40 км велоперегонів і 10 км біг.

Тріатлон займає перше місце серед усіх видів спорту за енергозатратами і одночасно має відношення до екстремальних видів спорту. Під час велоперегонів на рівнинних відрізках траси та спусках швидкість може сягати 80 кілометрів на годину, що вимагає від атлетів майстерного керування велосипедом. Також під час долаття траси тріатлону треба вміло розраховувати свої сили і вміти харчуватись на ходу, знати коли і чим. Особливо це важливо на класичній дистанції.

У нашому університеті також навчаються представники цього важкого і водночас красивого виду спорту. Це

другокурсниця ФФВС: **Марина Ярошенко**, майстер спорту з тріатлону і **Ганна Мар'єнкова**, поки що кандидат в майстри спорту. Ганна в цьому році вже встигла посісти третє місце на зимовому чемпіонаті України у Черкасах. Зараз дівчата готуються до першості України в місті Ялта, що відбудеться наприкінці березня.

Г. Мар'єнкова

В останні дні травня в Києві наші студентки намагатимуться пройти відбіркові змагання на першість Європи, що відбудеться у Франції, у складі юніорської збірної України. Треба відзначити, що київська траса тріатлону вважається найважчою з усіх етапів кубку України. Побажаємо нашим дівчатам успіху в їхній нелегкій справі.

Л.В.Муравський, лаборант кафедри спортивного вдосконалення, майстер спорту з тріатлону

О, ЖЕНЩИНЫ!

О, женщины! Мы любим Вас!
Хотя порой не понимаем...
От Вас то в жар бросает нас,
То душ холодный принимаем.
Капризны, мнительны, горды,
Болезненно самолюбивы
И в то же время Вы добры,
Умны, нежны, милы, красивы!
Идет из глубины веков,
Что любят женщины ушами...
Мужчины! Не жалейте слов
Любимым женщинам и мамам!
И пусть хорошие слова
Живут в согласии с душою,
Пусть подтверждают их дела
И все, что дарено судьбою!
О, женщины! Мы любим Вас!
Вы в наших душах, в нашей плоти!
И мы не можем жить без Вас
Со всеми «ЗА» и всеми «ПРОТИВ»!

ДОМОХОЗЯЙКА

Как белка в колесе кручусь,
На ближних как собака лаю,
Как лошадь за день натружусь
И ног не чуя, засыпаю!
Продукты на себе тащу,
Всех на работу собираю,
Все нужно для них ищю,
Варю, стираю, прибираю!
Я терпеливо мужа жду
Уставшим он придет с работы,
Его я нежно обниму,
Чтоб он забыл свои заботы!
Должна его я накормить,
Диван с газетой приготовить,
Потом посуду перемыть
И все на утро подготовить!
Муж отдохнул, в постели ждет
(Заметить здесь весьма уместно)
Нектар любви он жадно пьет
Мне же не до секса, если честно...!
Он что-то делает со мной
И называет нежно: «Зайка!»
А в голове заботы – рой,
Ведь я, друзья, домохозяйка!
Хочу забытья и уснуть
Пораньше встать мне нужно завтра
Гостей мы ждем, они придут
К нам праздновать Восьмое Марта!!!

ИСПОВЕДЬ

За то, что на Земле живу,
За труд, заботу и терпенье
Тебя я мамою зову
И за грехи прошу прощенья!
Ты первою вступаешь в бой
Со всеми нашими врагами,
И закрываешь нас собой,
Круши преграды перед нами!
Я искренне сказать могу –
За боль святую и мученья
Я в вечном пред тобой долгу
И за грехи прошу прощенья!
Что я живу и кем я есть
Обязан я тебе во многом.
Бокал мой первый в твою честь!
Пусть будешь ты хранима Богом!
Я иногда тебе грублю,
Порою приношу волненья,
Но всей душой тебя люблю
И за грехи прошу прощенья!

ПОКЛЯНИСЬ!

Быть может, я не все тебе сказал
За годы те, что мы с тобою вместе,
Хотя стихов немало написал,
Где говорил о верности и чести!
Принцессой и богиней называл,
Любимую, желанною, родною.
При этом не фальшивил и не лгал,
Ты навсегда останешься такою!
Я попрошу тебя лишь об одном,
И это ты как должное воспримешь,
Как перед Богом поклянись мне в том,
Пока я жив – меня ты не покинешь!
Я за здоровье подниму бокал
И за твою, и за родных и близких,
Ведь я для жизни всей тебя искал
За то судьбе поклон мой самый низкий!

ОЖИДАНИЕ ВСТРЕЧИ

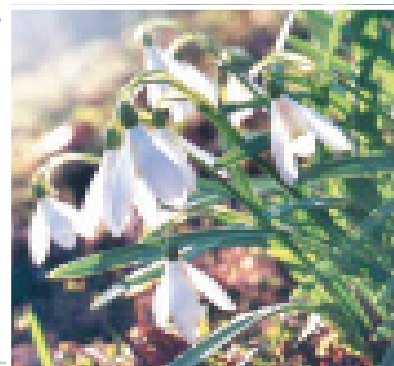
Я вспоминаю, как с тобой встречались
И как судьба сама венчала нас,
Мы с той поры нередко расставались,
И очень грустно было каждый раз.
Вновь судьба уносит вдаль меня
Знай, мне очень трудно без тебя,
Пьем, разлуки горечь вместе пьем,
Ждем, мы нашей новой встречи ждем!
В осеннем небе журавли курлычат
Их ожидают теплые края,

А за окном голубку голубь кличет
И мне увидеть хочется тебя!
На свете нет преград и расстояний
Для тех, кто любит, верит и кто ждет.
Пока мы живы, встреч и расставаний
Всегда одним и тем же будет счет.

НАШИМ ДОРОГИМ

Зима хотела спутать карты,
Но не подумала о том,
Что на дворе Восьмое Марта,
День, что зовется Женским днем!
Презрев последние угрозы
Уже дряхлеющей зимы,
Заранее тюльпаны, розы
И сувениры ищем мы...
Шумит на рынках рать мужская
И денег буйствует пурга,
Ведь продавцы, момент хватая,
За все берут втридорога!!!
Но ради Вас на все готовы,
Поздравить с праздником спешим,
В своей любви признаться снова
Вам, нашим самым дорогим!
Здоровья, радости и счастья
От всей души Вам пожелать,
Побольше ласки, чувств и страсти,
Чтоб нас подольше сохраняли!
Поменьше стрессов, зла и гнева,
Заботу помнит и добро,
А также то, что даже Ева
Всего – Адамово ребро!!!
Но мы всегда признаем готовы,
Что все Вы – Бога торжество,
Который из ребра простого
Создал такое божество!!!

В.Ю. Угольников

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного
університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор

В.М.ІГНАТОВИЧ

Редактор

Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.І.БАКУН

Комп'ютерний набір

Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор

О.А.КІЛХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Ki-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атопал»,

м. Київ, пр. Московський, 9

Тираж 1500

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.